

Pääl selle ei luba õnnanahaga
 Adama pastlaid siin kuigi kaua
 karedat teed mööda käia - hakkawad warsti
 streikima. - Olime Saardes juba
 paar nädalat ümber hulkunud, saagi
 kehuse üle niidugi meelepaha tunnud -
 seal hakkas silm ka wäl hulluks
 minema. Paari päewal polnud selget
 taewast näha. Lõudsimine üks öhtu
Kanakülast tulles läbi märjast Karsu
 postijaama, kus meid jaanapidaja
 hra Schmidt väga lahkelt wastu
 wõttis. Wõib arwata, missugust hinge-
 rohtu see meie rusutud meeltele andis, -
 ja kui Schmidtilt wäl hulga laulu-
wisid saime - siis polnud rõõmul otsa.
 Hra Schmidt näitas meile ka oma
 rikkast wananahade korjandust,
 mille eest keegi mõisnik mitu sada
 rubla ära olla pakkunud, aga Schmidt
 ei tahtnud sellest lahkuda - ja
 oli näha et ta seda õige kalliks
 pidas. - Teisel hommikul puitasime
 kõigest wihmast hoolimata lähemasse